24/06/2019

Το Γενέθλιον του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου

/ Βίοι Αγίων

Του Ἀρχιμ. Σεραπίωνος Μιχαλάκη

Στις 24 Ιουνίου η Αγία του Χριστού Εκκλησία τιμά και εορτάζει το Γενέθλιο του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ο οποίος είχε την μεγαλύτερη τιμή από κάθε άλλο άνθρωπο, είχε δηλαδή την τιμή να βαπτίση τον ίδιο τον Δεσπότη Χριστό. Αυτόν διάλεξε ο Κύριός μας από όλους τους γηγενείς για υπουργό του φρικτού Μυστηρίου της Βαπτίσεώς του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Αγία μας Εκκλησία τρία μόνο Γενέθλια τιμά καί εορτάζει: 1) του Δεσπότου και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στις 25 Δεκεμβρίου 2) της Παναχράντου Αυτού Μητρός Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας στις 8 Σεπτεμβρίου και 3) του ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου στις 24 Ιουνίου.

Είναι πράγματι ο Τίμιος Πρόδρομος η μεγαλύτερη μορφή της Εκκλησίας μας κατά

την αψευδή μαρτυρία του Κυρίου μας που είπε: «δεν υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους που γεννήθηκαν από γυναίκα (δηλαδή κατά τους όρους της φύσεως, αφού ο ίδιος ο Χριστός γεννήθηκε εκ Πνεύματος Αγίου και εκ της Παρθένου Μαρίας υπέρ φύσιν) μεγαλύτερος από τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο».

Ενός λοιπόν τέτοιου Θεομαρτύρητου άνδρα το Γενέθλιο τιμούμε και δοξάζομε. Και είναι φυσικό το γεγονός, ότι προηγήθηκαν πολλά παράδοξα και καινοφανή γεγονότα πριν από την Γέννησή του, τα οποία μας τα διηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο πρώτο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του με κάθε λεπτομέρεια.

Λέγει λοιπόν ότι στις ημέρες του Βασιλιά Ηρώδη ζούσε στην Ιουδαία κάποιος ιερέας που λεγόταν Ζαχαρίας. Είχε σύζυγό του την Ελισάβετ, η οποία ήταν απόγονος του Ααρών του προφήτου.

Ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ ήταν άνθρωποι στολισμένοι με πολλές αρετές, με φόβο Θεού, με δικαιοσύνη, με ευλάβεια και σωφροσύνη, και τηρούσαν επιμελώς τις εντολές του Θεού. Παρόλο όμως που αγαπούσαν τον Θεό, ο Κύριος δοκίμαζε την υπομονή τους και την πίστη τους. Και για πολλά χρόνια δεν άκουγε την δέησή τους, που τον παρακαλούσαν να τους χαρίση παιδί.

Ειχαν πια γεράσει πολύ και ο Ζαχαρίας και η στείρα σύζυγός του Ελισάβετ και δεν είχαν πλέον ελπίδα να τεκνοποιήσουν, αφού οι όροι της φύσεως είχαν παρέλθει λόγω του γήρατος. Ούτε όμως περίμεναν πλέον την απάντηση στις προσευχές τους, που πολλές φορές είχαν κάνει στον Θεό, αλλ’ υποτάσσονταν αδίστακτα στο θέλημά του και δέχονταν, χωρίς δυσαρέσκεια τη δοκιμασία και το όνειδος της ατεκνίας τους.

Ενώ λοιπόν ο ιερέας Ζαχαρίας βρισκόταν στο Ναό και θυμίαζε στο Ιερό Βήμα, φανερώθηκε σ’ αυτόν Άγγελος Κυρίου για να προμυνήσει τη γέννηση του επιγείου και ενσάρκου Αγγέλου, του Βαπτιστού Ιωάννου. Βλεποντάς τον ο Ζαχαρίας ταράχθηκε και φοβήθηκε τόσο πολύ ώστε έμεινε εκστατικός. Τότε ο Άγγελος άρχισε να του λέγει τα εξής: «Μή φοβάσαι Ζαχαρία. Γιατί ο Θεός δέχθηκε την προσευχή σου και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα γεννήσει υιόν. Και θα τον ονομάσεις Ι ω ά ν ν η . Και θα δοκιμάσης μεγάλη χαρά και αγαλλίασι. Πολλοί θα χαρούν για την γέννησή του γιατί θα είναι μεγάλος και περιφανής ενώπιον του Θεού. Θα λάβει όλο το πλήρωμα της Θείας Χάριτος και θα γεμίση από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όταν ακόμη θα κυοφορείται στην κοιλιά της μητέρας του Ελισάβετ. Και θα επιστρέψει (με το κήρυγμά του) πολλούς Ισραηλίτες στη γνώση του αληθινού Θεού, του Κυρίου αυτών».

Ακούγοντας έκπληκτος ο Ζαχαρίας όλο αυτό τό ξενήκουστο γι’ αυτόν μήνυμα του

Αγγέλου, κατεπλάγη και τον ρώτησε γεμάτος απορία:

«Πως είναι δυνατό να γίνη αυτο; και με ποιο τρόπο θα το γνωρίσω και θα το πιστεύσω; Πως μπορώ να βεβαιωθώ, τη στιγμή που είμαι τόσο γέρων στην ηλικία και η γυναίκα μου ομοίως υπέργηρη και στείρα;»

Τότε ο Αγγελος του είπε: «Εγώ που σου μιλώ είμαι ο Άρχων Γαβριήλ, που στέκομαι μπροστά στο Θρόνο του Θεού και με έστειλε ο Θεός να σου πω όλα αυτά τα χαρμόσυνα μηνύματα. Όμως επειδή δεν τα πίστεψες, θα μείνεις άλαλος μέχρι την ημέρα που θα εκπληρωθούν όσα σου προανήγγειλα, δηλαδή μέχρι να γεννηθεί ο Ιωάννης».

Πράγματι από εκείνη την ημέρα έμεινε ο Ζαχαρίας βουβός και άλαλος, έως ότου η Ελισάβετ γέννησε με χαρά τόν Πρόδρομο. Ντρεπόταν όμως να διακυρήξει την γεννησή του για το τόσο πολύ προχωρημένο γήρας της.